

[Lannung.]

Århus, Randers og mange flere og ikke mindst hovedstaden som byer med et ansigt, der vidner om god gammel kultur.

Enhver, der er fortrolig med Gamla Sta'n i Stockholm, og i parentes bemærket i særdeleshed, hvis man har haft den chance at besøge den i selskab med borgerrådet Yngve Larsson, vel den, der fremfor nogen har interesseret sig for Gamla Sta'n, kan ikke noksom anbefale, at man ikke rydder, men restaurerer, når det kan ske på rimelig måde.

Inden jeg slutter disse mere principielle betragtninger, vil jeg gerne sige, at jeg, da vi havde naturfredningsloven til første behandling, havde lejlighed til at slå til lyd for, at der er brug for en større samordning af lovgivningen vedrørende byggeri, byplanlægning, fredning o. s. v., en lovgivning af rationel, samlende karakter. Jeg udtalte, at det var en opgave, som jeg håbede meget snart ville blive taget op til velvillig overvejelse.

Tinget behandler stadig et tillæg til naturfredningsloven, hvorefter der på statsministerens foranledning kan nedsættes fredningsplansudvalg til at gennemføre fredningsplaner for større områder. Der er i første række tale om Jyllands vestkyst og det nordsjællandske kystlandskab, men det kan vel forudses, at også andre områder af landet kan blive inddraget under fredningsplaner, således som allerede Århus-egnen og egnen omkring Arresø og enkelte andre områder er det. Det accentuerer for mig spørgsmålet, om det ikke ville være berettiget at overveje en koordinering af fredningsplaner, egnsudviklingsplaner, naturfredning, byplanlægning m. m.

Det er jo givet, at den lovgivning, vi har på disse forskellige områder, vil, om jeg må udtrykke det sådan, få virkeområder, der mere og mere nærmer sig hinanden i kraft af samfundets vækst og udvikling. Det er derfor værd at overveje, om ikke en koordinering af lovgivningen på disse områder, hvoraf vi jo i dag behandler en vigtig del, vil være hensigtsmæssig. Jeg er som nævnt meget interesseret i at nå til en sådan samordning og samlet plan for landets bebyggelse, fredning, trafik o. lign., og jeg henviser til de tanker, som for nylig har fundet udtryk i professor Vinding Kruses udkast til

lov om by- og egnsplaner. Det er nok rigtigt, at sådanne samlede planer må udarbejdes for større områder i hele landet, hvor amtsgrænserne ikke slår til. Også boligfremstilling og sanering må gå ind under og, forekommer det mig, være led i sådanne samlede planer for større områder af landet på længere sigt.

Disse spørgsmål er som nævnt for nylig blevet behandlet i et udkast til lov om by- og egnsplaner af professor Vinding Kruse, og jeg vil henstille først og fremmest til den højtærede boligminister, at man nu på rette sted tager de i dette udkast indeholdte tanker op til nærmere overvejelse, og jeg ville være taknemlig for en udtalelse fra den højtærede minister herom.

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om selve de to lovforslag. Jeg vil gerne om boligtilsynsloven fremhæve, at vi lægger vægt på, at der ikke er spørgsmål om et brud med 1939-lovens principper, men om en smidiggørelse. Tillige lægger vi, hvad jeg allerede har berørt, også vægt på, at ejeren får en udvidet adgang til at fremsætte forslag om ombygning. Vi kan også tiltræde, at kommunen nu mod regres til ejeren kan udføre nødvendige foranstaltninger.

Enkeltheder kan vi se nærmere på i udvalget, men lad mig allerede nu om § 34 i kapitlet om boligtilsyn på landet sige, at skal denne paragraf betyde noget, må den gøres effektiv, vel bedst gennem en detaljeret instruks eller lignende til de faste skorstensfejere, og denne instruks må nøje præcisere, hvad der forlanges af dem, ellers tror jeg, der vil ske for lidt.

Saneringsforslaget indeholder værdifulde nye elementer. Jeg tænker først og fremmest på de virkelig gode muligheder for de privates — det private initiativs — medvirken i saneringen. Må jeg i denne forbindelse sige, at det altid er vigtigt, hvorledes en lov administreres, men at det i dette tilfælde vil være særlig vigtigt. At administrationen sker på en måde, der giver størst mulig smidighed og størst mulig hensyntagen til konkrete forhold, vil her være særlig betydningsfuldt. Det er derfor meget tilfredsstillende for mig at vide, at den øverste administration er i så gode hænder som i den højtærede boligministers.

Da jeg finder, at de privates inddragelse